

(המשך מעמוד 40)

להסתיר, "זוה פעל נגדי", הוא טוען, "בשל היות ירושלים עיר נציגת מיסודה. אבל הדרך שבה השתמשו בדעותי נגדי, היתה מכוערת." לדבריו, אנשי החוגג לשילוב, שהבחינו בתמיכת תושבי בית-שמש ב"שימעוני, פתחו במסע הסתה בעיריה. "טע" נו שהייתי במוסקבה, ושהכנתי שם את הקרקע לשיחות של ידידי, לובה אליאב, ושבעצם אני קומוניסט וסוכן פלסטיני," סיפר.

שימעוני אכן ביקר במוסקבה, אבל במיסגרת עובדתי במועצה לעיצוב המר"צ, הוא אומר. "השתמשו בנסייעתי בכורה מכוערת מאד. מי שמייחס לי מג"ע עם אש"ף, מפיץ שקר ביודעין." דיעותיו של שימעוני התבטאו גם בתמיכתו ובפעילותו למען בחירתו של יצחק רבין כמאבק על המועמדות לראשות ה"ממשלה. "העובדה שתמכתי ברבין," הוא מספר, "גרמה לכך שעוזי ברעם ושאר הניצים והפרסים בסניף ירושלים ייצאו בהתקפה נגדי. מובן שפרשת רבין תרמה עוד יותר להתחלשת מעמדו."

ירוששה הדרדית. "במסע נגדי," מספר שימעוני, "היה מסע של לחצים, איומים ופיתויים מצד אנשי המנגנון, שניצלו את מישורתיהם בעיריית ירושלים ואת מערכה הטבות שבידיהם במסע הלחצים. הם אפילו השביעו אנשים דתיים שלא יתמכו בי. בעניין הזה אני עומד להגיש

ח"כ כ"ד שעבר שימעוני
אנא כורדי!

תלונה למבקר עיריית ירושלים." האיש שעמד מול שימעוני בהתמודדות על המקום השני מטעם סניף ירושלים הוא יעקב גיל, פקיד עירייה שעליו נאמר כי חילק כרטיסי-נסיעה לח"ל לבני-מיש פחתו תודות למעמדו. אולם שני המתמודדים על המקום השני נזכרו, מאוחר יותר, שמילחמתם היתה לשווא.

עוזי ברעם הבין ירושלים תשלח לי כנסת רק מועמד אחד, ומראש העמיד את עצמו במקום הראשון ברשימה, כשהוא נעזר באביו, השר, זה האחרון אף טרח, בראיונות לעיתונות, למנות את בנו כ"ירשו בכנסת."

האב, שהוריש לבנו את מקומו הרם מתכוון לרשת את בנו במקום אחר. משה ברעם יחזור להיות מזכיר המפלגה בירושלים, "מטרתם," טוען שימעוני, "היא ליצור מצב שבו ישלטו בני מישפתח ב"עם בסניף הירושלמי, תוך סילוק כל מתנגדי. יש להם אינטרס מזור שלא לתת לאיש להבין ולבדוק מה בדיוק קורה ב"תוך סניף ירושלים של המערך."

"הדבר השפל ביותר," ממשיך שם עוזי, "היה שהסיתו אחד משכני כנגדי. השכן החל מטריד אותי בצעקות וקללות, בדה נגדי אשמות-תקיפה ויום תלונות ל"מיסגרת ואף דרש את הסרת חסינותי. אני מתגורר עם מישפתחי הגדולה בדירת מרתף בת שני חדרים בשכונת נחלאת, ובמקום שיוסי שריד יתמש בזה כבשגשק" תעמולה במדעות שהוא מחבר, הצליחו — בעזרת השכן — להפוך את חיי מישפתחי לבלתי-נסבלים."

הפכנה הכורדית. העדה הכורדית בארץ, שחביב שימעוני נחשב כמייצגה, מונה כמאה אלף נפש, מתוכם שלושים

אלף תושבי ירושלים. הם טוענים כי שימ"ע עוני היה ח"כ פעיל ומצליח בוועדות ה"חינוך, השירותים-הציבוריים והעבודה, ל" כי סילוקו היה תוצאה של קנוניה ברורה. עוזי ברעם הכחיש את ההאשמות, אך חביב שימעוני טוען: "למרות שאני רואה את עצמי כנציג ירושלים ולא-דווקא כנציג העדה הכורדית, היה בתעמולה נגדי גוון של איום והסתה נגד מה שהם כינוי, סכנת ההתחלשות הכורדית על תפ"קידר-מפתח."

שימעוני הסיק את המסקנות, ובמקביל למאבקו להיבחר כמוכיר מועצת-פועלי-ירושלים, הוא מתכוון לארגן את העדה הכורדית כגוף פוליטי, "כדי לתת לעדה המפוארת הזו את מעמדה המתאים. בזכות — לא בחסד."

עולים

פילאי הקליטה

"הממונים מטעם משרד-הקליטה קודמים רק מה שנוח להם!" מאשים מרדכי עולה-חדש

כיצד נקלט מדען עולה-חדש בארץ? כמה הוא עולה, ולמי? מהי תרומתו למדע המתפתח בישראל? סיפורו של ד"ר דדלי קסל (39), עולה-חדש מדרום-אפריקה, בעל תואר דוקטור בכלכלה מאוניברסיטת קורנל בארצות-הברית, מציג את הבעייה המטובכת והבלתי-מוכרת של קליטת מדענים-עולים בארץ מנווית בלתי-מקובלת, אישית, המציגה שאלות רבות על דרך טיפולם של הגורמים הממשלתיים בעולים מייחדים אלה.

קסל, נשוי ואב לשניים, שוכנע לעזוב מישרה מכובדת של מרצה באוניברסיטת יוהנסבורג בדרום-אפריקה, אחרי שהוב"טחה לו עבודה בישראל במיקצועו המבוקש, כלכלן. אולם, כיום דדלי קסל הוא אדם מתוסכל מבחינה אישית ומיך-צוענית, המוציא את פרנסתו בקושי, וכולו מרוויח נגד המימסד הישראלי, על דרכי הטיפול שלו בו ובעמיתו.

"ההתחלה," סיפר דדלי בקול שקט אך מתוח, "היתה בתחילת שנת 1975. הוקמה או חברה בשם ממ"ג, שנועדה לעסוק במחקר שימושי במדעי-החברה. ייחודה של החברה היה בכך שכל עובדיה מדעי-נים, עולים-חדשים, והיא הוקמה על-פי הסכם עם משרד-הקליטה, המרכיב לקליטת מדענים עולים, שהוקם על-ידי ראש-הממשלה לשעבר, גולדה מאיר."

"לאן הלך הכסף?" בראש החברה החדשה הציבו אנשי משרד-הקליטה שני מדענים מוכרים. האחד, מייקל לוטן, הוא היה בעבר בעל חברה לשירותים סוציאלי-לוגיים. השני, דוקטור אורי שפריה, פירסיקאי במיקצועו, היה מרצה באוניברסיטת תל-אביב ובעל חברה בשם טיני לפיתוח אורבני.

עשרה עולים חדשים, כולם מדענים מוכרים בארצות-ימוצאם, שעלו לארץ בסיביבות שנת 1975, תוכננו להיקלט על-ידי החברה. תמורת כל מדען כזה שלם מרכז הקליטה סך של 10 אלפי לירות בחודש. "אני התחלתי לעבוד עבור ממ"ג בעולי-75," סיפר דדלי. "או עבדו בחברה המישה מדענים, שני אמריקאים, מתמטיקאי צעיר ועובד-מתמחה במחקר פוליטי. חיפשנו פרויקטים. רצינו לעבוד ברצינות, והרבה. להועיל. התיסכול הכי גדול של מדען בא כאשר איננו מועיל."

אלם הפרוייקטים זרמו להברה החדשה בזרם דליל מאד. אחד התקבל מעיריית ירושלים — תוכנית לפיתוח האזור שליד שער יפו. בהכנתו של פרויקט זה עסק גם דדלי קסל, ובמהרה נתמנה כאחראי לו, נוסף על עבודה אחרת שבה עסק במיסגרת החברה — פיתוח עיירות-פיתוח. בהתחלה היתה אווירה חופשית, הוא מספר. "ניהלנו שיחות אחת לשבוע. הי משרדים היו בנמל יפו הישן, והתנאים היו נוחים וטובים, יחסית לארץ. דיברנו כל הזמן על הצורך להתפתח, לא להתנוון. פרויקטים של ממש אומנם לא היו, אבל היה רצון טוב. עד שהמתח התחיל להדור לאט-לאט, וחסל כל חלקה טובה במפעל הקטן שלנו. פיתאים התחילו להקליטה פשוט נעלם. כל אחד מאיתנו קיבל פחות מ-4,000 לירות לחדש ברוטו. (המשך בעמוד 50)

**קתרון דוב
אנוק אייחה**

בסרטו החדש של

קלוד ללוש

SI C'ETAIT A REFAIRE

לחיות מחדש

בכורה ארצית

בקולנוע "פאר" תל-אביב ● 9.30—7.15—4.30

United Artists

תמוז - ספרי איכות

ספרית "העוקץ" גאה להציע לקהל שוחרי ספרות המתח והמסתורין חמישה ספרי מתח חדשים:

חיסול בפיסגה

מאת: טרווניאן

מתת שטן

מאת: ברנרד טיילור

חיסול שירותים

מאת: טרווניאן

עצבי פלדה

מאת: דיק פרנסיס

5 ימים מתוקים במאי

מאת: ארנון הדר

הפצה: תמוז — תוכל

לכל הדורש

ספר התנ"ך והברית

החדשה בכריכה אחת

ללימוד ולהשכלה כללית

(בשפה העברית)

במחיר — 5 לירות בלבד —

עבור דמי משלוח ואריזה

כתוב וצרף את התשלום לפי הכתובת

ת.ד. 7089 ירושלים

ויישלח לך מייד.